

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XI. vel Erem Pamphylum Harmonii filium,

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

mentis succurratur, spiritus redit, & revixisse videntur, quæ nec obierant. Plinius in eo capite, quo de his disserit qui elati revixerunt, in eam quam dixi causam confert mulieris hujus casum, quæ obiisse credita, vitæ restituta est. Galenus in libris *ἐπι τῆ πεπονδοπιαν τόπων* jacuisse quidem ait mulierem hanc *ἀπνοῦ καὶ ἀσφυκτοῦ*, à mortuis vero hoc solo discrepantem, quod mediæ corporis partes aliquantum caloris retinere videbantur; & magnam inter medicos temporum illorum concertationem fuisse addit ex Heraclide, extinctane penitus fuisset, tum deinde ostendit mulieres nonnumquam morbis uteri ita esse affectas, ut vix à mortuis internosci possent. Caterum Diogenes Laërtius indicat mulierem illam, Empedoclis ope sanitatem recepisse, unde & magnam hunc gloriam & medici titulum fuisse consecutum; rei autem historiam Pausanias Geloo subinde narrasse Empedoclem, atque à Pausania fuisse relatum in literas. Multo post deinde librum super eodem argumento conscripsit Heraclides Ponticus.

*enliari cele-
bratam,
Plin. libr. 7.
cap. 11.
Galen. ἐπι τῆ
πετ. τῆ. libr.
6.*

*Diog. Liært. in
Emped.*

XI. Legitur apud Platonem libro decimo de Republica, Erem quemdam, genere Pamphylium, Harmonii filium (perperam enim legitur vulgo, *Ἡερε τῆ Αρμονίῳ*, cum legi debeat, *Ἡερε τῆ Αρμονίῳ*, hoc est, *Eris, qui Harmonii filius fuit*, ut ex Plutarchi Symposiacis, & ex *Ænea Gazæ Theophrasto* cognoscitur) cum in bello cecidisset, & post decem dies cum aliis cadaveribus jam tabefactis fuisset sublatus, corpore integro esse repertum. Post biduum deinde rogo impositum revixisse, & quæ sibi visæ essent apud inferos, commemorasse. Quid ex hac narratione colligi possit, facile perspiciet qui totam pellegerit, adeo profanæ vanitatis plena est. Sirenes illic, & Parcas Necessitatis filias reperias, aliaque similia Mythologorum deliria. Itaque Plato, quidquid hujus est, *μύθον & γὰρ λόγον* appellat. A multis irrisam hanc historiam dolebat Cicero, ut refert Macrobius, qui à Platone hoc omnino confictum non pronuntiat, sed innuit visum fuisse Erem vitam effundere, animamque recipere, quam revera non amiserat. Auctor est etiam Augustinus, sub finem operis De civitate Dei, hanc Platonis historiam sic tetigisse Tullium in libris De republica, *ut cum lussisse potius, quam quod id verum esset, affirmet dicere voluisse*. Nec dubitat Plutarchus fabulam eam appellare, unde allegoricus sensus sit expromendus, Erem enim Harmonii filium de animorum statu disserentem fuisse introductum, ut doceremur animos secundum Harmoniam generari, & adjungi corporibus, à quibus digressos in Æræm se conferre, ut de novo nascantur.

*vel Erem
Pamphylia
Harmonii
filium.
Plut. Symp.
libr. 9. cap. 5.*

*Macrobi. libr. 1.
in Somn. Scip.
cap. 1.
August. De ci-
vitate Dei libr.
11. cap. 18.*

XII. Quam vero puellam ad vitam revocare visus est Apollonius Tyaneus, cum animi passam esse deliquium, extinctam penitus non fuisse, ipse rei narrator satis indicat Philostratus: *πῶνάμυ ἰδούμῃ*, inquit. *Obiisse videbatur*. Deinde: *ἀφύπνισε τῆν κόρην τῆ δουλοῦτος θυνάτου*. Puellam excitavit ex hac morte quam videbatur appetiisse. Tum subnectit: *καὶ εἰ τὴ ἀνθρώπου τὴ ψυχὴν εἴρων ἐν αὐτῇ, ὅς ἐλελήθη τὸν θεοπρονοῦντα; λέγα) γὰρ ὡς ἰατροὶ μὲν οὐ λέγουσιν, ἢ ἢ ἀτιμίῳ ὑπὸ τῆ ἀποσώσαντος, εἰ τὴ ἀποσώσαντος τῆν ψυχὴν ἀνέδραλῃ τε, καὶ ἀνέλαθεν, ἀρήντος ἢ κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ζήρονος, ὅσα ἐμὸι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ᾄδων τῶν ἰατρῶν. Sive scintillam animæ in ea repererit, quæ medicos latuerit: aiunt enim tunc exiguum rorem de caelo cecidisse, illam vero halitum ore emisisse: sive animam extinctam resoverit & recreaverit, difficilis est rei cognitio, non mihi solum, sed & his qui aderant. Adde fictitium hoc portentum ex veris Christi Jesu miraculis esse confictum, cum Jairi Archifsynagogi filiam, & viduæ Naimitanæ filium ad vitam redire jussit. Ut autem vires cundo figmenta acquirunt; quod ab hæsitante & incerto Philostrato fuerat proditum, id confidenter Vopiscus asseveravit. Verum vel coætanæ, vel proxime sequentis ætatis Scriptorum nullus tanti meminit miraculi; quibus tamen non prodigia solum, sed insolitos etiam quoslibet eventus superstitiosè colligere mos est. Legatur Eusebii libellus adversus Hieroclem, in quo fabulam hanc, ut alias Philostrati plerasque, argumentis obtrivit. Plures superiorum istarum confimiles proferuntur historiae, sed fere commentitiæ ac falsæ: quod aperte prædicat Plinius, apertius etiam Plutarchus, cum vanitatem patefecit fatuæ illius Romanorum opinionis, quam de Romuli raptu in cælum temere susceperunt.*

*vel puellam,
quam susci-
tasse fertur
Apollonius
Tyaneus: vel
alios complu-
res à Veteri-
bus celebra-
tos.
Philostrat. libr.
4. cap. 16.*

*Vopisc. in An-
relian.*

*Plin. libr. 7.
cap. 12.*

Demus tamen vitam recepisse plerosque, quod & sapius factum esse sacra nos Literæ docent, nihil hæc certe ad Christum Jesum, qui ita revixit, ut jam amplius morti non sit obnoxius; alii vero ita morti exempti sunt, ut vitam iterum amiserint. Unde in irritum cadunt, quæcumque inde adversus reditum Christi ad vitam Cellus tela prociudit.

totam
imus,
nem,
equit,
i nec
verant
som ha-
etiam
nirum,
triplici
si An-
era &
t, per-
pollis
ta. At-
ta sunt
ri hinc

Ferunt
victoria
Asiapa-
; con-
& pue-
indica-
epertam
, arcum
le: con-
postre.
do ad
non mi-
refere,
et Oen-

im ipius
s fecerit
notiam,
redicere-
tanquam
habent
s farum
berit Lu-
igene si-
name ju-

tam et ex
undi caus-
na sopi-
es offere-
re gene-
ot anno
m, & ca-
l fecus se-
vium; di-
e anno,
o, qui sa-
io somno
i ad hili-
tam Dis-

m a som-
nordo la-
medica-
mucatis